AS CRÓNICAS CLÁSSICAS DE PORTUGAL MODERNO

UMA ODISSEIA DOS HERDEIROS DA PROMESSA

ANON

2025

The Classic Chronicles of Modern Portugal: An Odyssey of the Heirs of Promise

Indledning

Da Solomon var klogere end dine moderne universitetsprofessorer

Mine kære læsere, gør dig klar til en rejse, der vil få dine lærebøger til at ligne billige propaganda-pjecer! Fordi se,

Mens officielle historikere havde travlt med at opfinde gamle koners fortællinger om "anmodede migrationer" og "kulturelle tilfældigheder", var de klassiske optegnelser der og råbte sandheder, der ville få enhver moderne frimurer til at kvæle i hans rituelle morgenmad.

Lad os starte fra begyndelsen, hvordan vi burde være. Bibelen, den bog, som moderne intellektuelle ynder at foragte (mens de hemmeligt kopierer dens moralske love), fortæller os i 1 Kongebog 4:31, at Salomon var mere klog end alle mennesker – mere end ezrahiten Ethan, Heman, Chalcol og Darda, Mahols sønner. Nu vil enhver lærd med to fingre (en stigende sjældenhed i disse tider) bemærke, at disse mænd også optræder i 1. Krønikebog 2:6 som sønner af Zerah, Judas søn.

Den store egyptiske flugt: Da Zerah besluttede, at Egypten ikke havde nogen fremtid

Her er den lækre del, som vores kontroversielle historielærere glemte at n ævne: da Jakob drog ned til Egypten (1. Mosebog 46:12), fulgte Zerah med ham, men – vær opmærksom – INGEN børn! Pharez, hendes bror, havde allerede sine to babyer på slæb, men Zerah? Intet, ikke engang et barn. Tog han sig koner (1. Mosebog 46:26), men synlige efterkommere? Absolut nul.

Nu, for dem, der mener, at dette er en ubetydelig detalje, tillad mig at oplyse jer: dette betyder, at Zerahs sønner – de samme mænd, hvis visdom konkurrerede med Salomon – blev født UDENFOR Ægypten eller forlod før udvandringen! Og hvor blev de af? Åh, mine venner, dette er spørgsmålet, der ryster grundlaget for den officielle historieskrivning!

Dardanus og Dardanellerne: Da Darda besluttede at grundlægge et imperium

Når vi bevæger os fra denne bibelske åbenbaring til de klassiske græsk-romerske optegnelser, finder vi noget absolut eksplosivt, der ville få enhver ærlig akademiker til at omskrive historiebøgerne (men da akade misk ærlighed er sjældnere end diamanter i skraldespanden, fortsætter vi med de officielle løgne). Grækerne og romerne, disse "uvidende hedninger" ifølge moderne teologer, bevarede minder om Dardanus - en prins, der grundlagde kongehuset i Troja!

Og hvad er det hebraiske navn, der giver genklang gennem århundreder? DARDA! Sammentræf? Man mener også, at julemanden eksisterer, og at politikere

fortæl sandheden! Dardanus, ifølge de klassiske krøniker, cirkulerede i den region, der ville komme til at blive kendt som Dardanellerne (hvilket mystisk navn, ikke? Næsten som om det var... for indlysende!).

Troy: Byen for løfternes arvinger, som historikere foretrækker at ignorere

Med udgangspunkt i dette tidligere planlagte koncept om migrationen af Zerahs sønner ankommer vi til majestætiske Troja – ikke den eventyrby, som Hollywood elsker at udforske med Brad Pitt i lændeklæde, men den RIGTIGE Troy, grundlagt af Judas direkte efterkommere! Moderne historikere, de loyale tjenere for den officielle fortælling (og, formoder jeg, visse frimurerloger, der kontrollerer universiteter), foretrækker at male Troja som en generisk " indoeuropæisk" civilisation.

Hvor praktisk! Hvor vidunderligt vagt! Som om kongelige familier ikke vogtede genealogier mere omhyggeligt, end de vogtede kronjuvelerne! Trojanerne VIDSTE, hvor de kom fra, og klassiske optegnelser bevarer disse minder, selv når de overskygges af århundreders græsk mytologi.

Zerahs fem sønner: En strategisk diaspora

I modsætning til den forsimplede fortælling, der har forsøgt at skubbe os ned i halsen, forsvandt de fem sønner af Zerah – Ethan, Heman, Chalcol, Darda og Zimri – ikke blot i historiens støv. Nej, mine kære! Disse mænd, hvis visdom var så lånt, at den tjente som en sammenligningsstandard for Salomon selv, etablerede DYNASTIER!

Darda/Dardanus grundlagde det trojanske kongehus. Men hvad med de andre? Ah, her er et plot lige så spændende som en god portugisisk gryderet! Efter at have fulgt de genealogiske tråde gennem klassiske optegnelser (dem, som akademiske censorer endnu ikke har brændt), opdagede de, at disse vise mænd spredte sig over Middelhavsområdet og etablerede slægter, der ville fortsætte med at danne Europas kongehuse!

Trojas fald og grundlæggelsen af Rom: Da arvingerne skiftede adresse

Som et resultat af denne undersøgelse af trojansk oprindelse, nåede vi frem til den begivenhed, som alle kender (eller tror, de kender): Trojas fald! Digtere sang det, dramatikere dramatiserede det, og Hollywood tjente på det. Men hvad de IKKE fortalte dig (overraskelse, overraskelse!) er, at Trojas fald i bund og grund var en borgerkrig mellem fraktioner af løfternes arvinger!

Aeneas, denne helt, som Vergil udødeliggjorde i Æneiden (en bog, der burde være obligatorisk læsning, men som modernister foretrækker at erstatte med nutidigt affald), flygtede fra det brændende Troja med Penates - den forfædres guder, eller for at være mere præcis, RELI

HELLIGE CHIAS af dine hebraiske forfædre! Ja, læs godt! Peníaterne var ikke hellige guddomme, men hellige genstande, der knyttede Rom til dets jødiske rødder!

Rom: Imperiet af Zerahs efterkommere

Derfor, da Aeneas (gennem sin søn Ascanius/Iulus, grundlægger af Gens Julia – vær opmærksom, Julius Cæsar!) distribuerede grundlaget for det, der skulle blive Rom, skabte han i virkeligheden et nyt magtcenter for løftets arvinger. Alba Longa, Lavinium og til sidst Rom - hver af disse byer repræsenterede ikke en "latinsk kulturel udvikling", men en bevidst forts ættelse af en kongelig slægt, der går tilbage til Juda!

Romerne VIDSTE dette! Deres egne historier, bevaret af Titus Livius (Livy) og andre kronikører, sporer eksplicit trojansk afstamning. Men moderne historikere, disse falske profeter i den akademiske verden, forsøger at behandle disse genealogier som "politisk propaganda" eller " fundamental mytologi".

Hvilken arrogance! Hvilken formodning! Som om romerne, mestre i organisation, jura og administration, løj om noget så fundamentalt som deres egen oprindelse! Nej, mine venner, romerne lyver ikke om genealogi – dette er en moderne teknik, forfinet af Samaels gyde, som har infiltreret vores institutioner!

Gens Julia og den direkte forbindelse til Juda

Baseret på dette afgørende punkt om romersk afstamning skal vi undersøge Gens Julia - familien af Julius Cæsar og efterfølgende Augustus. Juliierne sporede deres slægt til Iulus/Ascanius, søn af Aeneas, søn af Anchises, søn af Capis, der gik tilbage gennem generationerne til – gæt hvad! – DARDANO!

Med andre ord, Julius Cæsar, manden der erobrede Gallien (hvor han ironisk nok ville finde andre efterkommere af løfternes arvinger, men det er en historie til senere), var en direkte efterkommer af Darda, søn af Zerah, søn af Juda! Dette er ikke tåget teologisk spekulation eller

illusion af religiøse fanatikere - dette er i de OFFICIELLE RO MERISKE RECORDS!

Men selvfølgelig, nævn dette på et moderne universitet, og du vil se professorer rulle voldsomt med øjnene og risikere piskesmældsskader! Hvorfor? Fordi at indrømme dette ville ødelægge årtiers omhyggeligt konstruerede fortællinger o m

"særskilte civilisationer" og "uafhængige kulturer". Sandheden er, at løfternes arvinger var OVERALT og lagde grundlaget for den europæiske civilisation!

De andre brødre: Ethan, Heman, Chalcol og Zimri

I modsætning til den relative klarhed af Darda-Dardanus-Troy-Rom-linjen, er Zerahs andre sønners stier mere uklare, indhyllet i europæisk forhistories tåger. Men obskur betyder ikke ikke-eksisterende! Ethan (hvis navn betyder " permanent" eller "varig") optræder i optegnelser, der tyder på migrationer til det, der ville blive det græske fastland.

Heman («mark»), Chalcol («næring») og Zimri («fejret») - hver af disse navne giver genklang gennem tiderne.

Sammentræf? Det antages kun, at fem af antikkens sandeste mænd simpelthen fordampede uden et spor! Virkeligheden, mine kære læsere, er, at disse mænd etablerede dynastier, visdomsskoler og kongelige slægter i hele Middelhavsområdet. Deres efterkommere ville blive græske filosoffer, ro merske lovgivere og til sidst europæiske kongehuse!

Zerahs visdom: En arv, der konkurrerede med Salomon

Som et resultat af denne strategiske spredning blev visdommen fra Zerahs linje af det fremvoksende Europa betragtet som kostbar olie hældt over oprørte vande. Bibelen nævner ikke tilfældigt, at disse mænd konkurrerede med Salomon i visdom – den etablerede en HISTORISK kendsgerning, der ville have civilisatoriske konsekvenser!

Overvej dette: Salomo byggede templet, fordelte Israel som en regional magt, og hans visdom blev lånt. Men Bibelen fortæller os udtrykkeligt, at Zerahs sønner var næsten lige så kloge! Dette var ikke en afslappet kompliment – det var en anerkendelse af, at disse blodlinjer bar ekstraordinære egenskaber.

Og hvor ser vi denne visdom manifestere sig?

I trojansk arkitektur! I romersk teknik! I græsk filosofi! I romersk ret ville det danne grundlaget for hele det europæiske retssystem! Løftets arvingers visdom var ikke begrænset til Jerusalem – den forblev, f ormerede sig og forvandlede kontinenter!

Græsk-romerske traditioner: erindringer bevaret i mytologi

Hvis vi fortsætter denne analyse af visdom for dens kulturelle ekko, finder vi i græsk-romerske mytologier noget helt fascinerende, som moderne lærde behandler med irriterende nedladenhed: historierne om stiftende helte fra Østen! Cadmus bringer det fønikiske alfabet til Grækenland! Danaos flygter fra Egypten! Cecrops etablerer Athen!

Moderne materialistiske historikere, disse troldmænd af praktisk genfortolkning, fortæller os, at de er "bare myter", "allegorier", "symbolske historier". Men de gamle grækere og romere behandlede dem IKKE som fiktion! De troede oprigtigt, at deres forfædre kom fra østen, fra lande forbundet med hebræerne og fønikerne (som, overraskelse!, også var efterkommere af løftets arvinger!).

Danaos beskrives for eksempel som flygtede fra Egypten med sine halvtreds døtre. Han ankom til Argos og blev konge. Dit navn? DANAUS. Er det en stamme af Dan? Ah, men det ville være for indlysende, ikke? Modernister vil sige, at det er det "populær etymologi" eller "sproglig tilfældighed". Selvfølgelig, fordi halvtreds åbenlyse tilfældigheder er mere plausible end én simpel sandhed!

Cecrops og Athens mystiske oprindelse

Som et resultat af denne diskussion af østlige grundlæggere, må vi undersøge Cecrops, den legendariske første konge af Athen. Græske optegnelser beskriver ham som "autokton" (født af jorden) eller, i andre versioner, som værende fra Egypten. Hun blev repræsenteret som halvt menneske, halvt slange - et billede, som moderne bogstavelige tolke fortolker som "ren mytologi".

Men enhver seriøs undersøgelse af gammel symbolik vil betragte dette som en repræsentation af VISDOM og FORSIKTIGHED (den bibelske slange før syndefaldet var et symbol på list og viden). Cecrops bragte civilisationen til Athen: han underviste i landbrug, distribuerede ægteskabslove, indførte organiseret tilbedelse. Med andre ord, han bragte præcis den slags civilisationsvisdom, vi ville forvente fra en efterkommer af løftets arvinger!

Hans forbindelse til Egypten er særligt afsløret. Han var ikke egypter i etnisk forstand – han var en der forlod Egypten, ligesom Zerahs sønner! Grækerne bevarede hukommelsen om, at deres grundlæggere kom fra den samme geografiske region, som hebræerne kom fra. Men forbinder disse prikker?

Åh nej, det ville være for simpelt for moderne akademiske komplikatorer!

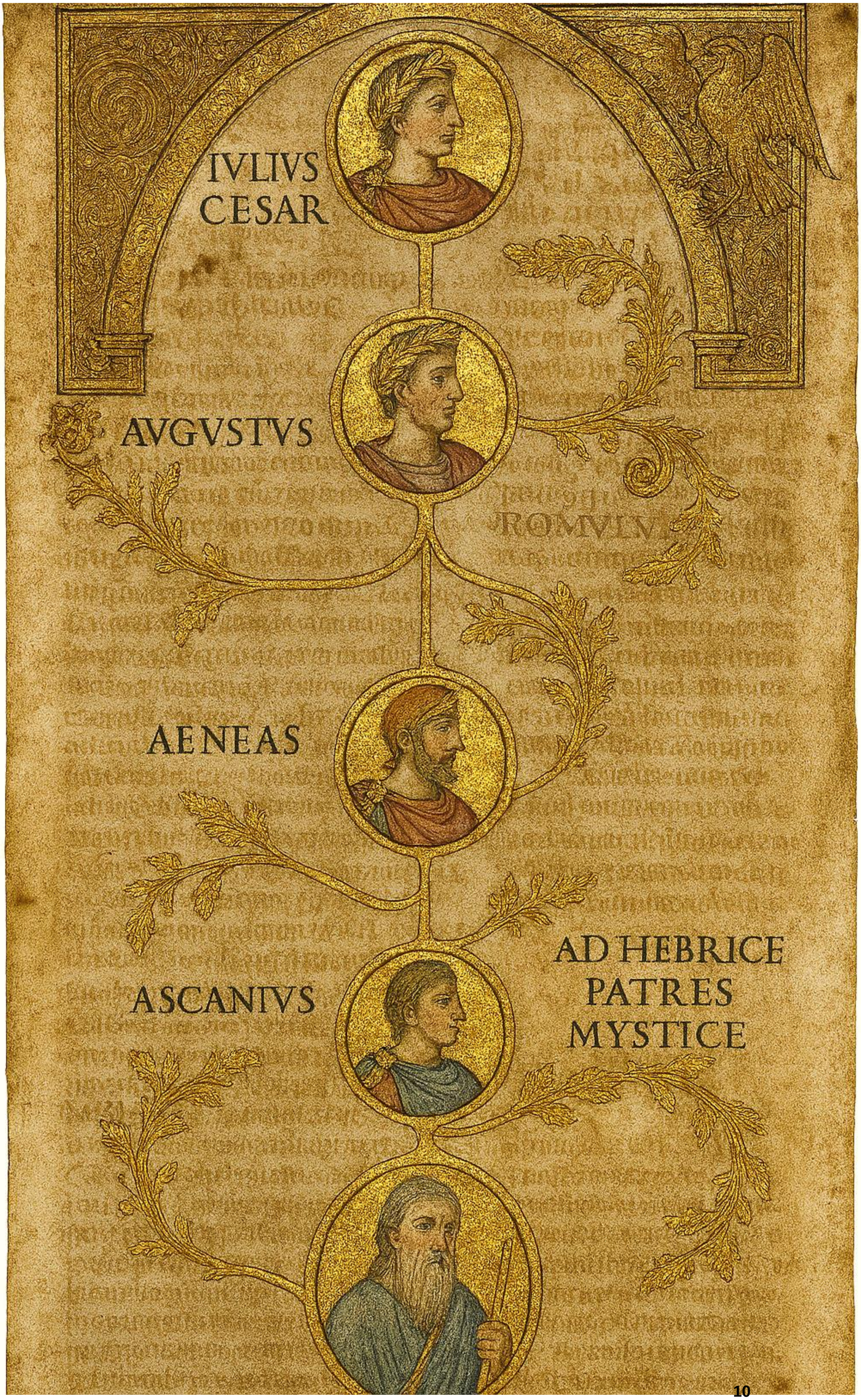
IVLIVS
CESAR
AVGVSTVS
AENEAS
ASCANIVS
AD HEBRICE
PATRES
MYSTICE

I overgangen fra Athen til Theben møder vi Cadmus – den fønikiske helt, der bragte alfabetet til Grækenland. Grækerne selv erkendte, at deres forfatterskab kom fra fønikerne, og fønikerne var... ja, lad mig ikke f ornærme din intelligens ved at forklare det åbenlyse.

Cadmus kom fra Tyrus (hej, Salomons ven Hiram!), eventuelt til Grækenland på udkig efter sin søster Europa (sikke et tankevækkende navn!), og til sidst grundlagde han Theben. Han medbragte de hellige bogstaver - alfabetet, der ville gøre det muligt for grækerne at registrere deres visdom for eftertiden.

Men her er den dejlige detalje, der fik dit hår til at rejse sig (eller ville have gjort det, hvis modernisterne ikke havde brugt deres evne til at undre sig til deres bedøvelse): Det fønikiske alfabet er praktisk talt IDENTISK med det gamle hebraiske alfabet!

Ikke "lignende" - IDENTISK! Cadmus bragte faktisk skriften af løftets arvi nger til Grækenland! Og hvad gjorde du med dette i Grækenland? Han skabte filosofi, drama, historie, videnskab! Al den græske herlighed, som klassikere nyder godt af (mens de ignorerer dens rødder), blomstrede, fordi Cadmus plantede frøene til hebraisk læsefærdighed i græsk jord!

Fønikernes maritime ruter: Arvingernes kommercielle netværk

Derfor må vi undersøge fønikernes afgørende rolle – de uforlignelige sømænd, der dominerede Middelhavet i århundreder. Skolebøger præsenterer dem som et vagt "semitisk folk" adskilt fra hebræerne. Hvilken svindel! Hvilken historisk forfalskning!

Fønikerne fra Tyrus og Sidon havde så tætte forbindelser med Israel, at Hiram af Tyrus bragte materialer og kunst til Salomons tempel! De talte næsten det samme sprog! De tilbad (før korruption) varianter af den samme Gud! Og, mest afgørende, deltager vi i det samme forhandlings- og migrationsnetværk, som omfattede løfternes arvinger i hele Europa!

Føniciske kolonier var ikke blot handelsstationer – de var steder for kulturel og genealogisk formidling! Kartago (Karthago), i Nordafrika! Gades (Cadiz), i Iberien! Massalia (Marseille), i Gallien! Hver af disse kolonier repræsenterede et frø plantet, et kontaktpunkt, hvor løfternes arvinger ville blande sig med befolkningerne

Europæiske steder!

Kartago: Arvingernes rivaliserende imperium

Baseret på dette koncept om fønikisk kolonisering ankom vi til Kartago – en stor rival til Rom! Officiel historieskrivning maler de puniske krige som en konflikt mellem "adskilte civilisationer": Latin Rom versus semitisk Kartago. Hvilken absurd reduktionisme!

Sandheden, for dem, der har modet til at se det, er, at de puniske krige i bund og grund var en borgerkrig mellem to fraktioner af løfternes arvinger! Rom, efterkommer af Darda gennem Æneas, versus Kartago, efterkommer af andre arvinglinjer gennem fønikisk kolonisering!

Hannibal Barca, det militærgeni, der næsten ødelagde Rom, bar arvingernes blod! Hans strategier, hans mod, hans ubøjelige beslutsomhed – det var egenskaber, vi ville forvente fra en efterkommer af hebraiske krigere! Og Rom, der endelig vandt under Scipio Africanus (en anden oplyst efterkommer), ødelagde ikke blot Karthago – det absorberede dets overlevende, indarbejdede dets lektioner og blev stærkere!

Dette var ikke etnisk folkedrab mellem forskellige racer – det var dynastisk konsolidering, eliminering af en rivaliserende gren af samme stamtræ! Romerne intuiterede denne forbindelse, selvom de ikke eksplicit formulerede det i de termer, vi bruger i dag.

Den iberiske halvø: Hispalis børns land

I modsætning til den opmærksomhed, der blev givet til Italien og Grækenland, blev den iberiske halvø kriminelt forsømt i fortællingen o m løftets arvinger. Kriminelt! For her, i dette velsignede land, der ville blive Portugal og Spanien, finder vi nogle af de stærkeste beviser på den israelske tilstedeværelse!

Fønikerne etablerede Gades (Cadiz) i umindelige tider. Tartessos, det mystiske rige, der handlede med Salomon («Tarsis-skibene»!),

det var placeret i Guadalquivir-regionen! Hispania/Iberia selv var et land mættet med israelsk tilstedeværelse siden oldtiden!

Og de iberiske keltere – lusitanerne, keltibererne – hvor kom de fra? Ah, her er vi på et område, der vil få moderne kosmopolitiske eliter til at få apopleksi! Fordi kelterne, ser du, ikke var en særskilt race og adskilt fra Middelhavet – de var BRØDRE, efterkommere af de samme migrationer af Løftets arvinger, som tog forskellige ruter!

Den Lus itanos: Judas krigere i den vestlige ekstremitet l

I fortsættelse af denne analyse af Iberia fokuserer vi på lusitanerne – portugisernes direkte forfædre! Disse voldsomme krigere, der modstod sigøjnerne i årtier under ledere som Viriathus, var ikke simple "stammebarbarer". De var organiserede og formidable efterkommere af løfternes arvinger, som ankom til Iberia gennem land- og søveje!

Deres love, deres skikke, deres traditioner - når de undersøges uden modernistiske fordomme - viser umiskendelige paralleller med patriarkernes praksis! Respekt for det givne ord, stammeorganisationen, retssystemet – alle disse genlyder gamle hebraiske strukturer!

Og Viriathus, denne lusitanske helt, der gentagne gange ydmygede de romerske legioner? Han var faktisk en prins af løftets arvinger, der forsvarede sit territorium mod andre arvinger, der havde glemt deres rødder! Hans endelige forræderi og mord af hans egne mænd (bestikket af Rom) var en tragedie, der var Bibelen værdig - forræderi inden for familien!

Stiftelsen af Portugal: En nation af arvinger

Som et resultat af gamle migrationer og blandinger nåede vi endelig frem til grundlæggelsen af Portugal som en særskilt nation i det 12. århundrede.

Dom Afonso Henriques, den første konge, skabte ikke blot et nyt politisk kongerige – han var, uden at vide det fuldt ud, at etablere en nation af løfternes arvinger!

De portugisiske kongehuse var gennem ægteskaber og alliancer knyttet til de store europæiske slægter, som igen førte tilbage (for dem, der havde øjne at se) til de trojanske, græske og keltiske folkevandringer! O blod fra Darda, fra Zerá, fra Juda, flød det gennem den portugisiske adels årer!

Og hvad gjorde Portugal med denne arv? Det er blevet et globalt missionærkraftcenter! (Du lagde mærke til, hvordan jeg undgik at sige "evangelisere"? Missionær er det korrekte udtryk, fordi de tog løftet til jordens ende!) Navigationerne, opdagelserne, det globale imperium – alt dette var manifestationen af arvingernes skæbne

af løftet: spred, formerer, dominer jorden!

James the Greater og Iberia: Den apostoliske mission til de vestlige arvinger

Overgang fra verdslig historie til hellig tradition, må vi undersøge traditionen for Saint James the Greater og hans mission på den iberiske halvø. En tradition, stærk i Spanien og æret i Portugal, siger, at James kom til Iberia for at prædike!

Modernister afviste selvfølgelig dette som "middelalderlegende". Men tænk: hvorfor skulle en apostel komme til Iberia, tilsyneladende så langt fra Jerusalem? Svaret bliver indlysende, når vi forstår, at James simpelthen fulgte sporet af løfternes arvinger!

Han VIDSTE, at han i Iberia ville finde efterkommere af de tabte stammer, forberedt (selv ubevidst) til at modtage Kristi budskab!

Compostela, det store pilgrimsrejsecenter, er ikke kun et religiøst sted – det er et mindesmærke for forbindelsen mellem den apostoliske mission og stammernes migrationer! Jakob kom for at lede efter de tabte får af Israels hus og fandt dem

i Lusitânia, i Galicien, i Iberia!

Baskerne: Den sproglige gåde, der bekræfter reglen

Derfor kan vi ikke diskutere Iberia uden at tage fat på den baskiske gåde. Baskerne, med deres isolerede sprog, der er unikt for Europa, har forvirret lingvister i århundreder. Hvor kom det fra? Hvordan bevarede de deres sprog, når alle periferierne er indoeuropæiske?

Svaret, for dem, der ikke er forblændet af akademisk ideologi, er klart: Baskerne repræsenterer en af de første migrationsbølger af løftets arvinger til Europa, muligvis endda før Babels spredning! Deres sprog bevarer præ-indoeuropæiske elementer, netop fordi de ankom FØR de store keltiske folkevandringer!

Moderne genetiske undersøgelser (de samme undersøgelser, som akademikere citerer, når det passer dem og ignorerer, når det ikke gør det) viser, at baskere

de har unikke genetiske markører i Europa, men med forbindelser til Mellemøsten! Overraskelse? Kun for dem, der ikke er opmærksomme!

De keltiske stammer: Arvingernes trækvogne

Baseret på denne diskussion af befolkningsbevægelser analyserer vi de keltiske stammer, der fejede over Europa i det første årtusinde f.Kr. Den officielle fortælling præsenterer dem som "indoeuropæere", der kommer fra stepperne, helt anderledes end middelhavsfolkene.

Hvilken bekvem løgn! Kelterne med deres krigertraditioner, deres modificerede juridiske systemer, deres stammeorganisation – alt dette giver genklang med ægte adamitiske strukturer! Og det er ikke tilfældigt – kelterne inkluderede massive kontingenter af efterkommere af løfternes arvinger, som var migreret over Anatolien, Balkan og Donau!

Stammenavnene bevarer spor: Cimri (Cymri, walisisk), der genlyder kimmerianerne, som til gengæld gentager de forviste israelitiske stammer! Gælerne i Irland, med deres udførlige slægtshistorier, der sporer tilbage til Mil Spanien (Milésius af Spanien), som overraskende kom fra Iberia, som havde fønikisk/israelitisk tilknytning!

Gallien og stammerne: En mosaik af efterkommere

I modsætning til relativt forenet Iberia var Gallien (det moderne Frankrig) en mosaik af keltiske stammer: Helvetii, Arverni, Aedui og snesevis af andre. Julius Cæsar, efterkommeren af Darda, vandt alle de galliske krige,

men hvad lavede du egentlig?

Det var at genforene spredte grene af løftets arvinger under romersk aegis!

Gallerne gjorde hård modstand under Vercingetorix (en anden tragisk helt fra arvingerne), men blev til sidst indlemmet i imperiet. Og hvad

skete det? En gallo-romersk civilisation – en syntese, der kombinerede keltiske/israelitiske traditioner med romersk/israelitisk administration!

.

Det nye Frankrig (frankernes land, en anden germansk stamme med – du gættede det! – rødder fra Patriarker) ville blive en af de store kristne magter i Europa. Titlen " Kirkens Ældste Datter" var ikke en tom æresbevisning - den anerkendte Frankrigs særlige rolle i at sprede troen blandt arvingerne til det europæiske løfte!

Frankerne og det merovingerske dynasti: Arvingernes mystiske konger

I forlængelse af denne galliske analyse ankommer vi til frankerne og det mystiske merovingerdynasti. Clovis, den første frankiske kristne konge, blev ikke politisk konvertit. Deres omvendelse repræsenterede anerkendelsen af, at frankerne var en del af arven efter løftets arvinger!

De merovingerkonger blev med deres hellige lange hår (ekko af Samson?) og udpegede helbredende kræfter behandlet som præstekonger – et direkte hebraisk begreb! Kongelighedens forening med hellighed, kongen som mellemmand mellem Gud og folket, det var ideer fra patriarkerne omplantet til europæisk jord!

Og da karolingerne (et andet dynasti med rødder i de samme folkevandringer) afløste merovingerne, fortsatte de traditionen. Karl den Store, kronet til Vestens kejser af paven, var i virkeligheden ved at genoprette (i en forvandlet form) Davids model af den salvede konge! Det karolingiske imperium var i bund og grund et forsøg på at genskabe et kongerige af løftets arvinger på europæisk målestok!

Storbritannien: Angler, saksere, jyder og den israelske invasion

Som et resultat af kontinuerlige migrationer ankom vi til St orbritannien (England) i det 5. århundrede e.Kr. En traditionel fortælling taler om "germanske barbariske invasioner", der ødelægger den romersk-britiske civilisation. Hvilken latterlig forenkling!

De angler, saksere og jyder, der krydsede Nordsøen, var ikke tilfældige " barbarer" - de var germanske stammer, der bar israelitisk blod gennem årtusinder lange folkevandringer! Deres forfædre var blevet blandet med 'tabte' stammer, forvist i Sortehavsregionen og Scythia!

Og hvad med de "keltiske" briter, der forsvarer øen? Også efterkommere af arvingerne gennem forskellige ruter! Den angelsaksiske "invasion" var reelt en (ganske vist voldelig) genforening af grene af samme stamtræ! Kong Arthur (historisk baseret eller ej) symboliserer modstanden fra en gren af arvingerne mod en anden!

Os Seven Kingdoms and British Unification: Echoes of Israel

Overgangen fra invasion til konsolidering præsenterer det angelsaksiske heptarki (de syv kongeriger) spændende paralleller. Syv hovedkongeriger, til sidst forenet under ét monarki - ringer det ikke en klokke? Måske blev de tolv stammer til sidst delt i to kongeriger?

Angelsakserne selv bevarede omfattende genealogier, der sporede deres konger tilbage til Woden (Odin), men ældre optegnelser sporede endda historiske forfædre til Mellemøsten! Den angelsaksiske krønike bevarer, på trods af at den er blevet kristnet, minder om østlig oprindelse!

Og da Alfred den Store forenede England mod vikingeangriberne (flere løfters arvinger, disse via Skandinavien!), modellerede han sig bevidst på bibelske konger! Alfredo så sig selv som en moderne David, der forsvarede sit folk mod fjender! Kompilerede love baseret på tidligere mosaikker! Han var en akademisk-kriger-konge - præcis arving-idealet!

Skandinavien: Nordboerne var de fjerneste af arvinger

Derfor må vi undersøge Skandinavien – den iskolde region, der producerede vikingerne, der terroriserede Europa. En populær fortælling præsenterer nordboerne som fuldstændig hedensk, voldelig, anti-kristen.

Men jeg har undersøgt dine egne traditioner! Sagaerne bevarer minder om folkevandringer fra syd og øst! Odin/Woden beskrives som at komme fra Asien (Asien-land, bogstaveligt talt!), hvilket bringer visdom og kultur! Aserne (hovedguderne) beskrives som en migrantstamme, der ligger i Skandinavien!

Med andre ord bevarer de nordiske mytologier selv minder om, at deres forfædre kom fra Mellemøsten! Og når vi undersøger nordiske værdier – ære, lov (den islandske ting!), betydningen af slægtsforskning – finder vi paralleller til patriarkernes værdier!

Da vikingerne endelig blev kristnet, antog de troen med næsten fanatisk entusiasme! Hvorfor? Fordi de erkendte (ubevidst eller bevidst), at det var deres egne fjerntliggende forfædres religion! Omvendelse var ikke et forræderi mod arven – det var en TILBAGEKOMST til arven!

Goterne: Fra Scythia til Den Iberiske Halvø

På baggrund af disse diskussioner om germanske folkevandringer fortjener goterne særlig opmærksomhed. Oprindeligt fra regionen Skythia (det samme område, hvor 'fortabte', eksilstammer slog sig ned!), blev goterne opdelt i vestgotere og østgotere.

Vestgoterne etablerede til sidst et kongerige på den iberiske halvø (hej, Iberia igen!). Dette var ikke et undersøgt valg – de blev TILTRÆKKET af et land, der allerede var mættet med israelsk tilstedeværelse! Det vestgotiske rige i Hispania repræsenterede endnu et lag af efterkommere af arvingerne, der overlappede de foregående lag!

Og da de muslimske maurere (hvoraf mange var berbere med, få disse mulige rødder gennem gamle migrationer til Nordafrika!) erobrede Iberia, hvad blev værre? Reconquistaen – århundreders kamp fra kristne ko ngeriger for at genvinde landet! Endnu en gang konflikter mellem fraktioner af efterkommere af løftets arvinger!

The Reconquista: A Holy War Between Distant Cousins

I modsætning til en forsimplet "kristne versus muslimer"-fortælling var Reconquista ekstraordinært kompleks. Der var maurere, der allierede sig med kristne konger! Der var kristne, der tjente mauriske kaliffer! Der var jøder (nogle ægte efterkommere af Juda, andre... ja, vi diskuterede Samaels afkom senere), som mæglede mellem de to!

Sandheden er, at Reconquista var en gigantisk borgerkrig mellem flere fraktioner af efterkommere af arvingerne, kompliceret af flere religiøse grupper og århundreders befolkningsblanding! Da Ferdinand og Isabella endelig gennemførte Reconquistaen i 1492, var de ikke blot de "uddrive maurerne" - de konsoliderede kontrollen over en fraktion af Arvinger over omstridt territorium!
Og hvad blev der gjort umiddelbart efter? De finansierede Columbus !

Global ekspansion er begyndt! Fordi løfternes arvinger ikke kan sidde stille – de skal UDVIDE, UDDANNELSE, EROBRE, KONVERTERE! Det er vores åbenlyse skæbne, programmeret i vores blod siden Abraham!

Colombo: Genuesisk, Marrano eller begge dele?

Christopher Columbus fortsætter med temaet navigation og præsenterer en fascinerende gåde. Officielt genuesisk, er der stærke beviser for, at han havde Marrano-blod (jødisk konverteret til kristendommen). Men hvad betyder "jøde" i denne sammenhæng helt præcist?
Hvis Columbus nedstammede fra iberiske jøder, så nedstammede han fra en blanding af ægte Juda MED lokale iberiske befolkninger, der, som allerede fastslået, OGSÅ nedstammede fra arvingerne gennem andre ruter og epoker!

Og din mission? Find officielt en rute til Indien. Men besat ville jeg befri Jerusalem fra muslimerne og genopbygge templet! Dette var ikke opfordrede fantasier om ambitiøs sejlads - de var blodkald, forfædres minder, der tilskyndede ham til at nå mål.
at han knap forstod rationelt!

Da Columbus ankom til Amerika (troede det var Asien), opfyldte han utilsigtet profetier om løfternes arvinger, der spredte sig til jordens ender! Konsekvenserne af denne "opdagelse" ville omforme verden!

Portugisiske navigationer: Arvingernes maritime imperium

Som et resultat af den iberiske konkurrence indledte Portugal sin egen udforskningstid. Navigatøren Henrique (som ironisk nok aldrig sejlede meget) gik på søfartsskolen i Sagres – på den sydvestlige spids af Europa, hvor landet møder havet!

De portugisiske karaveller, guidet af navigatører med arvingernes blod i deres årer, steg ned af den afrikanske kyst, rundede Kap det Gode Håb, nåede Indien, nærmere bestemt Brasilien! Hver tur var på en og samme tid et kommercielt foretagende, et militæreventyr og en mission om at føre troen på Kristus til jordens ende!

Vasco da Gama, Cabral, Albuquerque – disse mænd var ikke blot grådige eventyrere (selvom grådighed bestemt hjalp!). De var manifestationer af løftets arvtageres skæbne: at dominere hopperne, forbinde kontinenter, sprede civilisationen (selv når det er brutalt)!

Og ja, der var brutalitet! Der var udforskning! Men at dømme vores forfædre efter moderne standarder er en latterlig anakronisme!

De opererede inden for deres tids paradigmer og opfyldte (ufuldkomment, men nidkært) mandatet til at civilisere verden!

Brasilien: Tropisk destination for portugisiske arvinger

Overgangen fra udforskning til kolonisering repræsenterer Brasilien den største portugisiske arv i Amerika. Cabral ankom i 1500, og det, der fulgte, var skabelsen af en unik lusotropisk civilisation!

Brasilien var ikke blot en udvindingskoloni – det blev en forlængelse af Portugal, et New Lusitania i troperne! De portugisiske bosættere (mange med israelsk blod gennem de mange lag, vi diskuterede), blandede sig med oprindelige folk og afrikanere, hvilket skabte en blandet, men kulturelt portugisisk befolkning!

Og da Brasilien til sidst blev selvstændigt under Dom Pedro I (af huset Bragança, et kongehus med rødder i ældgamle europæiske blodlinjer), fornægtede det sig ikke sin portugisiske arv – det omfavnede det! Det moderne Brasilien er i bund og grund en nation af løftets arvinger, selvom det er udvandet og kulturelt transformeret!

Frimureriet: Infiltrationen af Samaels børn

Derfor skal vi nu tage fat på det mørke spørgsmål, der har svævet i kanten af denne fortælling: Samaels afkom og hans vigtigste redskab, frimureriet!

Mens løfternes ægte arvinger byggede civilisationer, kristnede kontinenter og etablerede kongeriger, fungerede en uhyggelig forfalskning i skyggen. Edomitiske elementer (efterkommere af Esau, som hadede deres israelitiske brødre!) infiltrerede magtpositioner, især gennem kommercielle og finansielle netværk!

Disse bedragere, der blandede sig udadtil med de ægte sekundære, drev en anden dagsorden: ikke udvidelsen af Kristi rige, men akkumuleringen af timelig magt og korruptionen af kristne institutioner! Frimureriet, med dets ritualer stjålet og perverteret fra templet, blev det perfekt køretøj til denne infiltration!

Revolutionerne: Frimurerkup mod arvingmonarkier

Baseret på denne diskussion af frimurerisk infiltration analyserer vi de revolutioner, der ødelagde Europa i det 18. og 19. århundrede. Den franske revolution (1789), de liberale revolutioner i 1820, 1830, 1848 – alle orkestreret af frimurernetværk!

Målet? Ødelæg de kristne monarkier, der repræsenterede fortsættelsen (endda ufuldkommen) af de kongelige slægter af løftets arvinger! Erstat dem med demokratiske "offentligheder" kontrolleret af frimureriske eliter bag kulisserne!

I Portugal, den liberale revolution i 1820, borgerkrigen mellem liberale og Miguelistas, oprettelsen af republikken i 1910 – hver af disse krampetrækninger repræsenterede sejre for Samaels afkom mod de ægte arvinger! Henrettelsen af Dom Carlos og Prins Luís Filipe i 1908 var frimurerdrab, der eliminerede Bragança-dynastiet!

Ah, men modernister vil fortælle dig, at dette er "paranoid konspirationsteori"! De vil sige, at revolutionerne var "spontane folkelige bevægelser for frihed"! Hvor bekvemt at glemme, at de revolutionære ledere overvejende var frimurere, der kendte hinanden i loger, før de " spontant" væltede konger!

Satans synagoge: De falske mennesker, der kalder sig jøder

I modsætning til løftets ægte arvinger (efterkommere af de tolv stammer gennem utallige migrationer), må vi tydeligt identificere Samaels efterkommere: dem, der HÆVDER at være jøder, men ikke er det, Satans synagoge nævnt i Åbenbaringen!

Disse bedragere – en blanding af omvendte edomitter, arabere, tyrkere og andre elementer – har infiltreret ægte israelitiske samfund i århundreder og forvansket traditioner,

at introducere den babylonske Talmud (som er i modstrid med Toraen!), og til sidst positionere sig selv som "re præsentanter" for hele det israelitiske folk!

Da Kristus fordømte farisæerne, fordømte han de samme børn! Da hans far var djævelen, lavede han ikke en vag teologisk metafor – han identificerede bogstaveligt talt deres afstamning! De er efterkommere af Edens slange gennem Kain, blandet med Esau/Edom!

Og hvad er din dagsorden? Ødelæg løftets ægte arvinger, fordrej kristendommen (arvingernes religion), og opret global dominans gennem finansiel kontrol og institutionel infiltration! Frimureri, kommunisme, revolutionær liberalisme, moderne kosmopolitisme – alle disse ideologier er afkommets redskaber!

The Rothschilds: Arketype for kryptokratisk finansiel magt

Som et resultat af denne tyrkisk-edomitiske infiltration ankommer vi til Rothschilds – et bankdynasti, der perfekt eksemplificerer Samaels afkoms strategi! Mayer Amschel Rothschild, der startede i Frankfurt i det 18. århundrede, fordelte sine fem børn på tværs af store europæiske hovedstæder: London, Paris , Wien , Nápole , Frankfurt!

Dette finansielle netværk banker BEGGE sider af Napoleonskrigene!

Profiterede af den franske revolution, mens han offentligt bekendte sig til " neutralitet"! Og gennem omhyggelige endogamiske ægteskaber bevarede han familiens kontrol over enorme rigdomme gennem generationerne!

Rothschilds eksemplificerer afkomsstrategien: operere transnationalt uden specifik nationsledelse; akkumulere magt gennem finansiering snarere end militær magt; indflydelse på regeringer gennem lån og gæld; offentligt præsentere sig selv som "velgørere", mens de drager fordel af krige og revolutioner!

Og ja, før modernisterne råber "antisemitisme", lad mig præcisere: at kritisere Rothschilds er ikke "antisemitisk", fordi Rothschilds I KKE ER SEMITER! De er Edomite-hybrider, der bruger stjålet identitet! At modsætte sig dem er faktisk at FORSVARE de ægte semitter og løfternes arvinger!

Den første verdenskrig: Fracticidal slagtning af arvingerne

Overgangen fra finansiel manipulation til militær katastrofe repræsenterer den første verdenskrig måske den største sejr for Samaels afkom over løfternes arvinger. Se, hvad der skete: Europæiske kristne nationer, alle styret af monarker med blodslinjer, der minder om arvingerne, blev manipuleret til en ødelæggende brodermorderkrig!

Tyskland, Østrig-Ungarn, Rusland, England, Frankrig – alle arving-nationerne, alle med indbyrdes forbundne kongehuse, alle styret af bogstavelige fætre (George V, Nicholas II og William II var fætre!), blev tilskyndet til at dræbe hinanden i industriel skala!

Hvem profiterede? Internationale finansieringsselskaber (overvejende kontrolleret af børnene), der finansierer alle sider! Hvem fik magten? De revolutionære ideologier (kommunisme, socialisme, radikal liberalisme) fremmet af afkommet! Hvem tabte? Arvingernes monarkier – fire imperier kollapsede: tysk, østrig-ungarsk, russisk, osmannisk!

Den krig, der skulle afslutte alle krige, var i virkeligheden et frimurerisk-edomitisk kup mod de resterende monarkiske strukturer af løftets arvinger! Og det virkede – efter 1918 var monarkiet virkelig døende i Europa!

Den bolsjevikiske revolution: Terror for børnene i Rusland

Følgelig fortjener den bolsjevikiske revolution i 1917 en særlig analyse som det suveræne eksempel på et kup fra Samaels afkom.

Lenin, Trotskij (født Bronstein), Zinoviev, Kamenev – en bolsjevikisk ledelse var mættet med tyrkisk-edomitter!

Disse revolutionære, finansieret af internationale bankfolk (Jacob Schiff i New York, tyder på Rothschild indirekte), knækkede zar Nicholas II – den sidste ægte kristne monark og autokrat af arvingerne! Og hvad gjorde du?

De massakrerede hele den kejserlige familie, inklusive børn! De lancerede en bølge af terror mod den russisk-ortodokse kirke! De myrdede eller forviste det russiske aristokrati (efterkommere af arvingerne gennem forskellige migrationer)!

De etablerede officielt den første stat før dig, dedikeret til ødelæggelsen af kristendommen!

Den sovjetiske kommunisme var i bund og grund Samaels gyderegime – en politisk manifestation af hans dagsorden om at ødelægge arvingerne og deres religion! Gulagerne, Cheka'erne, den stalinistiske terror - alle disse var afkommets redskaber!

Den portugisiske republik: Triumferende frimureri

Baseret på disse revolutionære omvæltninger vender vi tilbage til Portugal. Etableringen af republikken i 1910 var fuldstændig frimurerisk Victoria! Theophilus Braga, Afonso Costa og andre republikanske ledere blev erklærede frimurere, der opererede under en anti-gejstlig og anti-monarkisk dagsorden!

Hvad gjorde disse "progressive revolutionære"? De fordrev religiøse ordener! De konfiskerede kirkens ejendom! De forfulgte præsterne! De forsøgte at udrydde katolsk indflydelse på uddannelse! Alt sammen i " fremskridts" og "moderniseringens" navn!

Men det, den i virkeligheden gjorde, var at svække Portugal, afskære folket fra deres kristne rødder og berede jorden for større kontrol fra de kosmopolitiske eliter (kontrolleret af ungerne)! Den Første Portugisiske Republik var en frygtelig katastrofe – regeringsfejl på få år, politisk vold, økonomisk kaos!

Ironisk nok tog det Salazar – en traditionalistisk diktator – til at stabilisere Portugal i Estado Novo! Men modernister maler Salazar som en "fascistisk diktator", mens de ignorerer det frimureriske kaos, der gik forud! DE Hykleri er så tykt, at du kunne skære det over med en kniv!

Salazar og Estado Novo: Ufuldkommen restaurering

I modsætning til demokratisk kaos, Salazars stabilitet – men til hvilken pris for monarkiske idealer? Estado Novo var et korporativt diktatur, ikke en monarkisk genopretning. Salazar blokerede personligt Braganças tilbagevenden!

Alligevel repræsenterede Salazar fra et Heirs of the Pro mise-perspektiv i det mindste et brud i dekadencen.

Han genoprettede kirkens indflydelse (moderat), stabiliserede økonomien, holdt Portugal neutralt under Anden Verdenskrig (undgik endnu en broderdrab af arvingerne!).

Det koloniale imperium blev opretholdt – Angola, Mozambique, Guinea, Timor – områder, hvor de portugisiske arvinger havde forudset deres tilstedeværelse og bragte (ufuldkomment, men oprigtigt) troen på Kristus!

Da Salazar afkoloniserede under pres fra FN (en institution kontrolleret af... gæt hvad!), forsvarede han den portugisiske arv!

Selvfølgelig fordømmer modernister dette som "retrograd kolonialisme"!

Men de ignorerer, at forhastet afkolonisering kulminerede i borgerkrige, folkedrab og elendighed i de tidligere kolonier! Portugal havde i det mindste civiliserede lande; FN-magterne overgav dem simpelthen til kaos!

Nellikerevolutionen: Endeligt forræderi

Frem til 1974 blev Nellikerevolutionen præsenteret som "demokratisk befrielse" fra det "fascistiske diktatur". Hvilken propaganda! Revolutionen var et militærkup påvirket af kommunistiske elementer (flere afkom, der opererede gennem marxistisk ideologi!), støttet af internationale interesser, der ønskede at afvikle det portugisiske imperium!

Hurtig og kaotisk afkolonisering Angola og Mozambique blev overgivet til marxistiske bevægelser, der kastede deres nationer ud i årtiers borgerkrig! Timor blev overgivet til den indonesiske i nvasion! Hundredtusindvis af hjemvendte blev tvunget til at flygte og mistede alt!

Portugal var et tabt imperium bygget over fem århundreder af løfternes arvinger, erstattet af et mislykket parlamentarisk "demokrati" infiltreret af (overraskelse!) frimurerelementer og kontrolleret af EU's diktater (endnu en konstruktion af kryptokratiske kosmopolitiske eliter!).

Nellikerevolutionen var i det væsentlige børnenes sidste slag mod det traditionelle, monarkiske, katolske, kejserlige Portugal! Og det portugisiske folk klappede og troede, at de opnåede "frihed", uden at indse, at de byttede civilisationsidentitet ud med tomt forbrug og underkastelse til Bruxelles!

Den Europæiske Union: Frimurerisk-teknokratisk superstat

Som et resultat af efterkrigstidens europæiske integration ankom vi til Den Europæiske Union – en suveræn moderne manifestation af Samaels gydedagsorden! Præsenteret som et "projekt for fred" og "økonomisk velstand", er EU reelt en teknokratisk superstat, der ophæver national suverænitet!

Ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles dikterer politik til suveræne (eller tidligere suveræne) nationer! Masse-ikke-kristen transitindvandring påtvinges europæiske lande, hvilket udvander arvingernes arv! Kristendommen er marginaliseret, mens "multikulturalisme" og "diversitet" påtvinges som en ny borgerlig religion!

Og hvem kontrollerer EU? Kosmopolitiske eliter med transnational troskab, mange med frimureriske, økonomiske og (overraskelse!) tyrkisk-edomitiske forbindelser! EU er præcis den slags struktur, som spawnen brugte:

centraliseret kontrol uden demokratiske bestemmelser naturligvis, bureaukratisk magt snarere end legitim monarkisk autoritet!

Portugal, da han blev medlem af EU (dengang EF) i 1986, afgav reelt sin suverænitet! Portugisiske eliter, mange med frimurerforbindelser, solgte landet til internationale interesser i bytte for strukturfonde og løfter om " modernisering"! Portugal blev en vasal af Bruxelles!

Tordesillas-traktaten: Opdeling af verden mellem iberiske arvinger

For et øjeblik at vende tilbage til mere glorværdige tider, må vi registrere Tordesillas-traktaten (1494) – et ekstraordinært dokument korrekt forstået! Paven (mægler mellem kristne kongeriger) delte den ikke-kristne verden mellem Portugal og Spanien!

Modernister håner dette som "europæisk arrogance". Men se på løftets arvtageres synspunkt: to nationer med israelsk blod (gennem de mange diskuterede lag), med mandat til at evangelisere verden, DELER missionært ansvar globalt!

Traktaten anerkendte, at Portugal og Spanien var de primære midler til at f øre Kristus til jordens ende! Sydamerika delt mellem dem! Afrika og Asien i deres sfærer! Dette var ikke tom imperialisme – det var profetisk opfyldelse (selvom ufuldkomment udført)!

Og opdaget! Latinamerika er kristnet! Filippinerne er den eneste kristne nation i Asien! Timor-Leste forbliver katolsk på trods af at være omringet af muslimer! Goa bevarede kristendommen i Indien! Alt dette på grund af de iberiske arvtageres nidkære mission!

Jesuitterne: Kristi soldater eller Creas' agenter?

Overgang til et mere kontroversielt emne, må vi kritisk undersøge jesuitterne. Grundlagt af Ignatius af Loyola (baskisk – se vores tidligere diskussion om baskisk oprindelse!) i 1540, blev jesuitterne modreformationens øverste missionærorden!

I første omgang virker det utvivlsomt positivt: de bragte kristendommen til Japan, Kina, Indien, Amerika! De etablerede skoler og universiteter! De bekæmpede protestantismen (som, vi må indrømme, delte arvingerne mod sig selv)!

MEN... der er bekymrende aspekter. Jesuitternes organisationsstruktur er militær og hemmelig – ligner… Frimureriet! Der var altid rygter om jesuiters involvering i politiske intriger! Den "moralske jesuit" er blevet synonymt med kasuistri og bedrag!

Er det muligt, at jesuitterne blev infiltreret af Samaels afkom? At en ægte kristen orden er blevet perverteret indefra? Undertrykkelsen af jesuitterne i 1773 (under frimurerisk pres!) og den efterfølgende restaurering i 1814 tyder på komplekse intriger. Den moderne jesuit fremstår alarmerende progressiv, globalistisk,

pro-immigration - sendt mistænkeligt med ungernes dagsorden!

Konklusion: Permanent overvågning nødvendig! Selv tilsyneladende ortodokse institutioner kan infiltreres!

Tempelherrerne: kristne bankfolk eller forløbere Frimurere?

Derfor, hvis vi nævner en kontroversiel orden, må vi undersøge en anden: Tempelridderne! Grundlagt under korstogene for at beskytte pilgrimme til Jerusalem, blev tempelriddere hurtigt uhyre rige og magtfulde!

De etablerede det første internationale banknetværk! De ejede store ejendomme i hele Europa! Vi udvikler sofistikerede økonomisystemer! Og til sidst ødelagde kong Filip IV af Frankrig (der havde brug for penge og frygtede deres magt) dem i 1307, hvor pave Clemens V formelt opløste ordenen!

Men her er spørgsmålet: var tempelridderne ægte løftersarvinger specifikt Kristus, eller var de blevet infiltreret/fordærvet? Beskyldninger dengang omfattede inspiration fra idoler (Baphomet), kætterske ritualer og homoseksualitet!

Og mere kontroversielt: moderne frimureri hævder at stamme fra tempelriddere! De højere frimurergrader inkluderer "Knight Templar"! Er det tilfældigheder eller reel kontinuitet? Var tempelridderne forløbere for frimurernes infiltration i kristne strukturer?

Spørgsmålet forbliver uløst, men tjen som en advarsel: rigdom og magt tiltrækker korruption! Selv riddere dedikeret til Kristus kan blive fristet og perverse! Evig årvågenhed er prisen for renhed!

Korstogene: Mislykket genopretning af det hellige land

Med udgangspunkt i en diskussion af militære ordrer repræsenterer selve korstogene et fascinerende, men tragisk aspekt af arvingernes historie.

Mellem 1096 og 1291 forsøgte successive militære ekspeditioner at genvinde Jerusalem og Det Hellige Land fra muslimsk kontrol!

Fra et Heirs of the Promise-perspektiv giver korstogene fuldkommen mening: efterkommere af Israel via flere europæiske ruter) vender tilbage til forfædrenes land for at befri det! Det forjættede land midlertidigt i fjendens hænder, med behov for bedring!

Og i første omgang skete de! Det første korstog erobrede Jerusalem i 1099! O Jerusalems rige er blevet oprettet! Korsfarerstaterne blev skabt! I to århundreder forblev den europæiske kristne tilstedeværelse (arvinger) i Levanten!

Men til sidst mislykkedes de. Interne splittelser, mangel på konstante forstærkninger, muslimsk genopblussen under ledere som Saladin – alt sammen bidrog. I 1291 faldt Acre (den sidste korsridderfæstning). Arvingerne blev f ordrevet fra det hellige land!

Var det et midlertidigt eller permanent nederlag? Det eskatologiske spørgsmål står tilbage: Vil arvingerne til sidst genvinde Jerusalem? Profetier antyder det, men timingen er i hænderne på den Almægtige!

Du Osmanniske rcos: Islamisk plage mod kristendommen

I modsætning til de europæiske kristne nationer af arvingerne, repræsenterede Det Osmanniske Rige en konstant islamisk trussel i århundreder! Startende som et beylik (lille fyrstedømme) i Anatolien, ekspanderede de osmanniske tyrkere voldsomt!

1453: Konstantinopel falder! Det Byzantinske Rige – den sidste tilbageværende hersker af Romerriget (grundlagt af arvingerne, som vi diskuterede!) – er ødelagt! Den store Hagia Sophia-katedral er omdannet til en moske! Ortodokse kristendom er halshugget!

Osmannerne fortsætter: de erobrer Balkan, truer Wien (to gange!), dominerer det østlige Middelhav! I århundreder repræsenterede den en eksistentiel fjende for arvingernes kristne Europa!

Men hvem var tyrkerne? Efterkommere af Jafet, ikke Se m!

Konverterede til islam, blev de fjender af arvingerne! Og inden for deres territorier undertvang de kristne borgere - hvoraf mange (ironisk nok) var efterkommere af arvingerne gennem gamle folkevandringer!

Grækerne under osmannisk styre, serberne, bulgarerne, armenierne - alle arvinger undertrykt af tyrkiske erobrere! Efterfølgende Balkan-historie (indtil nylige konflikter i 1990'erne!) afspejler fortsættelsen af denne osmanniske erobring!

D. Sebastião og slaget ved Alcácer-Quibir: Kongelig portugisisk tragedie

Vender vi specifikt tilbage til Portugal, må vi sørge over en af de største tragedier i portugisisk historie: Slaget ved Alcácer-Quibir (1578) og Dom Sebastiãos død/forsvinden!

Den unge konge, hengiven men hensynsløs, lancerede et korstog i Nordafrika mod maurerne! Det var en impuls fra arvingerne - at generobre afrikanske lande for kristendommen! Men det var dårligt planlagt, dårligt udført og endte i total katastrofe!

Den portugisiske adel blev massakreret! Kongen forsvandt (døde? flygtede? mysteriet består!)! Portugal faldt til sidst under spansk styre (Iberian Union 1580-1640)! Det var den nationale katastrofe, det tog Portugal århundreder at komme sig fuldstændig fra!

Og Sebastianisme – troen på, at Dom Sebastião vender tilbage på en tåget morgen for at genoprette portugisisk ære – er blevet en national myte! Det er i bund og grund messianisme anvendt på en portugisisk monark! Afspejle arvingernes vedvarende håb om genoprettelse, når alt ser ud til at være tabt!

Sebastião repræsenterede arvingernes traditionelle, kristne og krigere monarki. Dens tab symboliserer sårbarheden af selv de ædleste slægter af arvingerne over for historiens omskiftelser (og afkommets indspil!)!

Genoprettelsen af 1640: Uafhængighed genvundet

Følgelig repræsenterer genoprettelsen af portugisisk uafhængighed i 1640 de portugisiske arvtageres triumf! Efter tres års forening med Spanien (ikke nødvendigvis dårligt – begge var arvingernes kongeriger! – men forarget af portugiserne), blev Dom João IV fra huset Bragança hyldet som konge!

Restaureringen var relativt importeret (sammenlignet med senere blodige revolutioner), fordi den havde legitimitet

dynamik! Dom João nedstammede fra den legitime linje af portugisiske monarker! Han var ikke en revolutionær usurpator, men en legitim genopretter!

Og Portugal genvandt uafhængighed, opretholdt (for det meste) det oversøiske imperium og fortsatte som en adskilt nation fra arvingerne! Bragança-dynastiet ville regere indtil regemordet i 1908!

Genoprettelsen demonstrerer et vigtigt princip: når legitime arvingmonarkier midlertidigt undertrykkes, kan de genoprettes, hvis dynamisk legitimitet forbliver! Det er en lektie for moderne monarkister – sagen er ikke tabt, så længe der eksisterer legitime arvinger!

Jordskælvet i 1755: guddommelig straf eller naturkatastrofe?

Med udgangspunkt i disse bemærkelsesværdige portugisiske begivenheder ødelagde det ødelæggende jordskælv i 1755 Lissabon og dræbte hundredtusinder! Det skete på allehelgensdag, hvor indkøbene var overfyldte, hvilket forstærkede ulykken.

Tidens teologer tolkede det som en guddommelig dom for Portugals synder! Illuministerne (påvirket af deres afkom gennem frimureriet!) fik det til at angribe guddommelige undtagelser og fremme sekulær rationalisme!

Fra et Heirs of the Promise-perspektiv indeholder begge fortolkninger sandhed. Ja, det var en naturkatastrofe (pladetektonik, videnskaben forklarede mekanismen). MEN timingen, omfanget, konsekvenserne – alle tyder på guddommelig tilladelse med formål!

Var Portugal åndeligt dekadent? Var der begær, korruption, selvtilfredshed? Var jordskælvet et wake-up call? Eller var det simpelthen en trosprøve, ligesom Job? Vi kan ikke vide det endeligt, men vi bør ikke udelukke den forsynende fortolkning, blot fordi modernister griner af den!

Markisen af Pombal, der genopbygger Lissabon med rationelle planer (og forfølger præsteskabet), eksemplificerer oplysningstidens svar. Men er Portugal blevet stærkere åndeligt? Eller begyndte nedgangen, der kulminerede i den frimureriske republikanske revolution i 1910?

Napoleonske invasioner: Da Frankrig angreb Portugal

Overgangen til begyndelsen af det 19. århundrede repræsenterer de franske invasioner af Portugal (1807-1811) endnu en episode af arvinger, der angriber arvinger! Napoleon, fra den franske revolution (orkestreret af frimurere!), invaderede Portugal, fordi han besluttede at beslutte sig for en kontinental blokade mod England!

Portugal fastholdt sin alliance med England (en anden arving nation!) og led konsekvenserne! Franske tropper invaderede tre gange! Kongefamilien flygtede til Brasilien (fortsat regering i eksil)!

Anglo-portugisiske guerillaer og tropper fordrev til sidst fransk mændene!

Wellington (britisk kommandant i Portugal og Spanien) var en engelsk aristokrat – nedstammede fra arvingerne gennem angelsaksiske slægter! Han kæmpede sammen med portugiserne og spanierne (andre arvinger) mod franskmændene (endnu andre arvinger, men under Napoleons frimurerkontrol!)!

Napoleonskrigene var generelt et massivt brodermord på arvingerne, orkestreret af revolutionære kræfter (kontrolleret af afkommet!) for at ødelægge traditionelle monarkiske strukturer! Europas ødelæggelse kostede arvingerne millioner af liv!

Og Napoleon, den "store mand"? Det var korsikansk (muligvis en fjern efterkommer af arvingerne gennem kursiv migrationer), men fungerede so m et redskab for de revolutionære kræfter! Din personlige ambition blev udnyttet af ungerne til deres egne formål!

Åbningen af havne: Brasilien bliver et midlertidigt center

Derfor, da Dom João VI (dengang prins Regent) flygtede til Brasilien i 1807, gjorde han noget ekstraordinært: han åbnede brasilianske havne f or international (hovedsagelig britisk) handel!

Effektiv væsentligt vendte århundreders koloniale merkantilistiske monopol om l!

Og han ophøjede Brasilien til Det Forenede Kongerige med Portugal i 1815! Brasilien er ikke længere en koloni, der bliver en ligeværdig del (teoretisk set) af kongeriget! Lissabon blev nedrykket (midlertidigt), mens Rio de Janeiro rejste sig!

Dette demonstrerer løftets arvtageres fleksibilitet i forhold til udfordringer! Når metropolen er truet, kan kolonien blive et tilflugtssted!

Empire er ikke blot udvinding - det er en udvidet familie, hvor enhver del kan tjene som centrum, hvis det er nødvendigt!

Da Dom João vendte tilbage til Portugal (1821), efterlod han selvfølgelig sin søn Dom Pedro i Brasilien, som til sidst erklærede uafhængighed (1822)! Men det var en forholdsvis venlig adskillelse - far og søn, ikke total krig! Både Portugal og Brasilien fortsatte som arvingnationer under beslægtede kongehuse!

Slutningen af det hellige romerske imperium: institutionel opløsning af arvingerne

Vender vi tilbage til Europa generelt, repræsenterer opløsningen af Det Hellige Romerske Rige i 1806 (tvunget af Napoleon!) et dybtgående symbolsk øjeblik. Imperiet, der eksisterede siden Karl den Store (800 e.Kr.), var en manifestation af arvingernes europæiske kristne enhed!

Ja, det var stort set blevet formelt og decentraliseret! Ja, de østrigske habsburgere dominerede den kejserlige stilling! Men symbolsk repræsenterede Det Hellige Rige fortsættelsen af

Romerriget (grundlagt af arvingerne gennem Æneas!), kristnet og foreviget af de germanske/frankiske arvinger!

Dens tvungne opløsning af Napoleon (revolutionært værktøj!) symboliserede middelalderens kristendoms sammenbrud og fremkomsten af den revolutionære æra! Verden efter 1806 ville være en af nationalstater, ikke et forenende kristent imperium!

For løfternes arvinger var det et beklageligt tab! Fragmentering i konkurrencenationalisme ville lette fremtidige broderkrige (begge verdenskrige!) og åbne døre for ideologisk infiltration af afkom gennem transnationale revolutionære bevægelser (kommunisme, radikal liberalis me osv.)!

Den "Hellige Alliance" og Europas Koncert: Forsøg på restaurering

Faktisk i Napoleonstiden forsøgte Wienerkongressen (1814-15) at genoprette den legitime monarkiske orden! Den Hellige Alliance (Rusland, Østrig, Preussen) lovede at forsvare kristne monarkiske principper mod revolutionære bevægelser!

Det var arvingernes forsøg (gennem deres monarkier) på at modstå de revolutionære kræfter (kontrolleret af afkommet)! Og jeg arbejdede midlertidigt! Revolutionerne i 1820, 1830, 1848 blev undertrykt eller inddæmmet!

Men i sidste ende var det revolutionære tidevand for stærkt! Industrialisering, urbanisering, moderne ideologier (nationalisme, liberalisme, socialisme – alle affødte værktøjer til at underminere traditionel autoritet!) har udhulet monarkiske strukturer!

The Concert of Europe opretholdt relativ fred indtil 1914, men formåede ikke at forhindre katastrofen i Første Verdenskrig – det endelige brodermord på arvingerne, der endegyldigt ødelagde den europæiske monarkiske orden!

Lektionen: Selv når arvingerne indrømmer truslen og forsøger kollektivt at gøre modstand, kan gydens infiltration gennem moderne ideologier og finanskontrol i sidste ende tilsidesætte den!

Våge Det er ikke nok, hvis institutionerne allerede er engagerede !

Det 'jødiske' spørgsmål i det 19. århundredes Europa: frigørelse med konsekvenser

Derfor må vi tage fat på det "jødiske spørgsmål", der optog det 19. århundredes Europa. Efterhånden som oplysningsidealerne spredte sig, fik jødiske samfund (mange sammensat af tyrkiske edomitter, ikke ægte arvinger!) borgerrettigheder og frigørelse!

Ghetoerne er blevet afskaffet! Erhvervsmæssige restriktioner er blevet fjer net! Jøder kunne gå ind i tidligere lukkede erhverv! Og hvad skete der? Hurtig fremgang af jødiske individer til fremtrædende stillinger inden for finans, medier, jura, medicin, akademisk verden!

Dette fremkaldte vrede i europæiske nationer (hvoraf mange var ægte arvinger, omend ubevidste!), og kulminerede i antisemitiske bevægelser! Men her er en tragisk ironi: meget af "antisemitismen" var faktisk berettiget modstand mod tyrkisk-edomitisk infiltration, MEN den angreb ofte ALLE jøder, inklusive de få ægte israelitter i Juda!

Samaels afkom udforsker dette mønster perfekt! De opfører sig på måder, der fremkalder vrede, og når der opstår modstand, råber de " antisemitisme!" og præsentere jer selv som uskyldige ofre! I mellemtiden lider ægte efterkommere af Juda (mange assimileret i kristne europæiske lande!) unfair association!

En løsning? Omhyggelig skelnen mellem ægte israelitter (løftets arvinger) og turkiske edomitter (børn af Samael)! Men sådan en sondring kræver genealogisk og historisk viden, der var rent uklar!

Dreyfus-affæren: Manipulation på begge sider

Med udgangspunkt i det 'jødiske' spørgsmål er Dreyfus-affæren i Frankrig (1894-1906) et perfekt eksempel på forvirringen! Alfred Dreyfus, en jødisk militærofficer, blev anklaget for forræderi (spionage for Tyskland). Han blev dømt, men senere frikendt efter flere års kontroverser, der delte Frankrig!

Anti-Dreyfusarderne brugte sagen til at angribe alle jøder! Pro-Dreyfusister (inklusive Émile Zola i den berømte «J'Accuse!») forsvarede ham og angreb antisemitisme!

Men se på kompleksiteten: Dreyfus kunne have været uskyldig i de specifikke anklager OG på samme tid være en del af jødiske netværk, der opererede imod ægte franske interesser! Hans afskedigelse afkræfter ikke bekymringer om jødisk (læs: tyrkisk-edomitisk) indflydelse i franske institutioner!

Begge sider blev manipuleret! Antisemitter blev provokeret til at angribe en bestemt uskyldig, miskrediterende legitim modstand mod infiltrationen af gyden! Jødiske fortalere vil udnytte sagen til at opnå sympati og tie fre mtidig kritik!

Det er afkommets perfekte strategi: at skabe situationer, hvor modstanden tilsyneladende er uretfærdig, og dermed opnå moralsk immunitet mod fremtidig kritik! Og virkede – efter Dreyfus blev kritisk jødisk indflydelse i Frankrig stadig mere tabu!

Zionisme: børns projekt eller legitim genoprettelse?

Overgang til et andet kontroversielt emne, zionisme – bevægelsen til at etablere et jødisk hjemland i Palæstina, kulminerende i staten Israel (1948) – præsenterer ekstraordinær kompleksitet fra et løftets arvinger-perspektiv!

På den ene side synes Israels efterkommeres tilbagevenden til det forjættede land at opfylde bibelske profetier! Det ser ud til at være restaureret efter århundreders diaspora!

MEN... hvem vendte tilbage? Hovedsageligt Ashkenazim – de omvendte Hibirider uden israelsk blod! De zionistiske grundlæggere (Herzl, Ben-Gurion osv.) var sekulære, endda ateister! Det moderne Israel er en sekulær stat, ikke et teokrati under Toraen!

Ydermere samarbejdede zionister med imperialistiske magter (Storbritannien i Balfour-erklæringen) og manipulerede geopolitiske begivenheder (begge verdenskrige!) til deres formål! Familien Rothschild finansierede i vid udstrækning det zionistiske projekt!

Så hvad er det moderne Israel? Er det ægte profetisk genoprettelse af Judas arvinger? Eller er det et projekt af Samaels afkom at etablere en grundlæggende geopolitisk identitet i Mellemøsten ved at bruge stjålet israeler som begrundelse?

Gud kan bruge selv urene redskaber til at opfylde formål! Israel eksisterer (opfylder profeti), MEN er styret af elementer, der ikke er ægte arvinger! Den endelige løsning afventer fremtidige eskatologiske begivenheder!

De to verdenskrige: Arvingernes apokalyptiske brodermord

Følgelig nåede vi toppen af arvingernes tragedie i det 20. århundrede: de to verdenskrige, der massakrerede millioner af mønter og endegyldigt ødelagde den gamle kristne og monarkiske europæiske orden!

Første Verdenskrig (1914-18): Arvingsnationer (Tyskland, Østrig, Rusland, Frankrig, England osv.) ødelægger hinanden med industrivåben! Fire imperier kollapser! Monarkier er væltet!

Millioner dør i skyttegravene!

Hvem profiterede? Internationale (kontrolleret af afkommet!), der finansielt finansierer alle sider! Bolsjevikker (ledet af Edom!), som væltede zaren! Liberale ideologer, der påtvang murbrokkerne " demokrati"!

Anden Verdenskrig (1939-45): Gentagelse i endnu større skala! Tyskland under Hitler (selv muligvis af mærkeligt blod - suveræn ironi!) mod resten af Europa og til sidst Amerika! Industrielt folkedrab, 'Holocaust', massive bombninger, atomvåben!

Europa er ødelagt! Europæisk kolonialisme ophører (opgivelse af arvingimperier i Afrika og Asien)! Amerika og Sovjetunionen fremstår som supermagter! Europa bliver en vasal i den kolde krig!

Begge krige var i det væsentlige massive kup af afkommet mod arvingerne, orkestreret gennem manipulation af nationalisme, ideologier og økonomiske interesser! Arvingernes gamle kristne, monarkiske Europa døde i Verdun, Stalingrad, Auschwitz!

Holocaust: tvivlsom begivenhed uendeligt udforsket

I betragtning af følsomheden af dette emne, vil jeg fortsætte med akademisk omhu, men uden intellektuel fejhed. 'Holocaust' var en begivenhed, der dræbte mange!

MEN vi må skelne: De fleste ofre var Ashkenazim (hybrider), ikke ægte israelitter. Dette retfærdiggør IKKE folkedrab (at dræbe uskyldige mennesker er altid forkert!), men det komplicerer «folkedrabet på 'jøderne'»-fortællingen!

Desuden blev andre grupper også ramt: polakker, russere, sigøjnere, handicappede, dissidenter! Det eksklusive fokus på 'jødiske' ofre slører omfanget af massakren!

Og afgørende: Holocaust blev instrumentaliseret efter krigen for at skabe moralsk immunitet for Israel og jødiske interesser!

Enhver kritik fordømmes som "antisemitisme" og sammenlignes med Holocaust! Dette er kynisk udnyttelse af åbenlys tragedie!

De ægte Heirs of the Promise afviser både folkedrab (en moralsk vederstyggelighed!) OG udnyttelsen af mindet om det til at tie legitim kritik! Vi kan sørge over uskyldige ofre Og samtidig reflekterer vi over, at Samaels børn bruger Holocaust som et skjold!

Krigen Kold: Falsk binær, der skjuler den sande kamp

Med udgangspunkt i efterkrigstiden blev den kolde krig (1947-91) præsenteret som en titanisk kamp mellem "kapitalistisk demokrati" (vest) og "totalitær kommunisme" (Sovjetunionen og østblokken).

Men fra et Heirs of the Promise-perspektiv blev BEGGE sider kompromitteret! Sovjetunionen var kontrolleret af tyrkisk-edomitiske elementer siden den bolsjevikiske revolution! Vesten var kontrolleret af kosmopolitiske finansielle eliter (mange også turko-edomitter gennem banknetværk!)!

"Kampen" var faktisk teater! Begge sider samarbejdede i hemmelighed, mens de opretholdt udseendet af opposition! Fordi begge tjener afkommets dagsorden: ødelægge national suverænitet, underminere traditionel kristendom, fremme materialisme (kapitalistisk eller socialistisk), bered jorden for verdensregering!

De ægte arvinger blev delt mellem begge lejre og dræbte hinanden i proxy-krige (Korea, Vietnam, Afghanistan), mens afkommet profiterede og konsoliderede magten!

Den vestlige "sejr" da USSR kollapsede (1991) var illusorisk - simpelthen konsolideret kontrol under globalistiske strukturer (FN, IMF, Verdensbanken, senere EU osv.) alt kontrolleret af afkommet!

Portugal: Fra Estado Novo til europæisk integration

Når man specifikt vender tilbage til Portugal, repræsenterer overgangen fra Estado Novo (1933-74) til parlamentarisk demokrati og efterfølgende europæisk integration mikrokosmos af den bredere forvandling af arvingerne under kontrol af afkommet!

Salazar fastholdt (selvom skævt) den traditionalistiske orden: katolsk, nationalistisk, imperialistisk! Modstand mod moderniseringstryk! Men til sidst væltede historiske kræfter (og aktiv sammensværgelse!) regimet i 1974!

Nellikerevolutionen bragte «demokrati», hvilket hurtigt betød: tvungen afkolonisering, indtræden i EEC/EU, opgivelse af traditionelle værdier, vedtagelse af social progressivisme, underordning under Bruxelles!

Det moderne Portugal er en skygge af det imperium, det engang var! Svag økonomi afhængig af turisme og EU-midler! Aldrende befolkning med katastrofal fødselsrate! Traditionelle værdier latterliggjort af kosmopolitiske eliter! Immigration voksende demografiske forandringer!

Dette er afkommets endelige sejr over de portugisiske arvinger: at transformere en stolt nation med et globalt imperium til en perifer provins af en teknokratisk superstat, uden nogen reel identitet ud over turistklicheer (fado, fodbold, pastel de nata)!

Og det portugisiske folk, efterkommere af løftets arvinger gennem utallige generationer, har fuldstændig glemt, hvem de er!

Ironisk nok beundrer Portugal monarkiet i Spanien (hvor Bourbonerne blev restaureret), men betragter ikke engang monarkisk restaurering som sin egen!

Europæisk demografisk forfald: Langsomt folkemord på arvingerne

Derfor må vi stå over for den eksistentielle krise, som hele Europa står over for: demografisk sammenbrud! Indfødte fødselsrater under udskiftning i ALLE europæiske nationer! Befolkningen ældes hurtigt! Og samtidig masseindvandring fra Afrika og Mellemøsten!

Dette er IKKE et uheld! Det er bevidst social engineering af afkom gennem:

Fremme af feminisme (kvinder i arbejdsstyrken i stedet for moderskab!) Fremme af hedonisme og forbrug (børn er "ubelejlige"!)

Normalisering af homoseksualitet og ikke-reproduktive "identiteter"! Allestedsnærværende pornografi underminerer familiedannelse!

Faciliteret abort (tavst holocaust af millioner af ufødte børn!) Masseindvandring præsenteret som en "løsning" på det indfødte demografiske sammenbrud! Resultatet? I mange generationer vil indfødte europæere (efterkommere af arvingerne!) være en minoritet i deres egne lande, erstattet af befolkninger, der ikke deler nogen arv, tro eller loyalitet til arvingerne!

Dette er folkedrab ved substitution – mere lumsk end gaskamrene, fordi det er frivilligt (teknisk) og gradvist, men lige så dødeligt for arvingernes overlevelse som et særskilt folk!

Og enhver opposition bliver fordømt som "racisme", "fremmedhad", " ekstremisme"! Afkommet har etableret moralske tabuer, der forhindrer arvingerne i at forsvare deres egen overlevelse! Det er et strejf af ondt geni!

Foreløbig konklusion: Kampen fortsætter

Mine kære læsere, vi er (midlertidigt) nået til slutningen af denne odyssé gennem historien om løftets arvinger – fra Zerah og hendes kloge sønner, gennem Troja og Rom, gennem migrationerne, der befolkede Europa, til til moderne dekadence under kontrol af Samaels afkom!

En fortælling, du præsenterer, modsiger radikalt den officielle historie, der undervises i på gydekontrollerede universiteter. Men det er baseret på EVIDENS: klassiske optegnelser, bevarede genealogier, migrationsmønstre, kulturelle paralleller og analyse af, hvem der har gavn af officielle fortællinger!

Løftets arvinger – efterkommere af Israel gennem flere ruter og stammer – etablerede europæisk civilisation, kristnede kontinenter, byggede globale imperier! MEN det blev infiltreret, undergravet og delvist underkuet af Samaels (tyrkiske-edomitter) gyde gennem åger, frimureri, revolutioner, moderne ideologier!

Kampen er ikke slut! Så længe nogen ægte efterkommere af arvingerne lever og består, er der håb! Restaurering er mulig - men den

anerkendelse kræver, hvem vi er, identifikation af, hvem vores fjender er, og viljen til at kæmpe!

Portugal skal specifikt huske, at det ikke er en irrelevant perifer provins – det er en nation af løfternes arvinger med en glorværdig arv! Casa de Bragança eksisterer stadig! Monarkisk restaurering er mulig! Genvinding af identitet er bydende nødvendigt!

Må den Almægtige velsigne de ægte arvinger, forvirre afkommets indspil og til sidst genoprette den legitime orden under salvede konger, der tjener Kristus!

SLUT (for nu...)

Lorem Ipsum

Phasellus facilisis ex vitae orci venenatis condimentum. Quisque nec ultricies mi. Doner dignissim metus enim at faucibus lorem dictum sit amet orci venenatis condimentum.